

మిగిలిపోదు, ఈరోజు కాకపోతే రేపు అయినా అవ్వవలసిందే. సత్యమైన మనస్సుతో, మనస్పూర్వక స్నేహంతో ఎంత సేవ చేయగలరో అంత చేస్తే; మీరు ఇంతే ఎందుకు చేశారు, అంత ఎందుకు చేయలేదు అని బాప్ దాదా ఎప్పుడూ నిందించరు. శభాష్! అని అంటారు. సమయం అనుసరించి, శక్తిని సుసరించి సత్యమైన మనస్సుతో సేవ చేస్తే సత్యమైన మనస్సుకి యజమాని రాజీ అయిపోతారు. అప్పుడు ఏదైనా మీ కార్యం మిగిలిపోతే బాబా ఎలాగోలా పూర్తి చేయిస్తారు. ఏ సేవ ఏ సమయంలో అవ్వాలో అది అయ్యి తీరుతుంది, మిగిలిపోదు. ఎవరో ఒక ఆత్మకి ప్రేరణ ఇచ్చి అయినా బాప్ దాదా తన పిల్లలకు సహాయోగిగా చేస్తారు. యోగి పిల్లలకు సమయానుసారం సర్వ సహాయోగాలు లభించవలసిందే. కానీ సహాయోగం ఎవరికి లభిస్తుంది? సత్యమైన మనస్సు గల సత్యమైన సేవాధారులకి లభిస్తుంది. అందరూ సత్యమైన సేవాధారి పిల్లలేనా? మాపై యజమాని రాజీ అని అనుభవం చేసుకుంటున్నారు కదా? మంచిది.

స్మృతి మరియు సేవ యొక్క సమానత ద్వారా బాబా యొక్క ఆశీర్వాదాలకు అధికారి అయిన వారికి, సదా బాబా సమానంగా డబల్ లైట్ గా ఉండేవారికి, సదా నిరంతరం శక్తిశాలి స్మృతి యొక్క లింక్ జోడించేవారికి, సదా శరీరం మరియు ఆత్మను తాజా చేసుకునేవారికి, ప్రతి కర్మ విధిపూర్వకంగా చేసేవారికి, సదా శ్రేష్ట సిద్ధిని ప్రాప్తింప చేసుకునేవారికి, ఇటువంటి శ్రేష్ట సమీప పిల్లలకు బాప్ దాదా యొక్క ప్రിയస్మృతులు మరియు నమస్తే.

**వరదాత ద్వారా ప్రాప్తించిన వరదానాలను
వృద్ధి చేసుకునే విధి.....24-2-88**

సర్వశక్తులతో సంపన్నభవ! అనే వరదానాన్ని ఇచ్చేటటువంటి, ఆందోళన నుండి ముక్తులు చేసి ధ్యాసను ఇప్పించే సద్గురు బాప్ దాదా తన యొక్క పిల్లలతో అన్నారు:-

ఈరోజు బాప్ దాదా తన యొక్క ఆత్మిక ఛాత్రకులైన పిల్లలను చూస్తున్నారు. ప్రతి ఒక బిడ్డ బాబా చెప్పింది వినాలని, బాబాని కలుసుకోవాలని మరియు వెనువెంట బాబా సమానంగా అవ్వాలని ఛాత్రకులుగా ఉన్నారు. వినటం ద్వారా జన్మజన్మాంతరాల దాహం తీరిపోతుంది. జ్ఞానామృతం దప్పికతో ఉన్న ఆత్మలను తృప్తి ఆత్మగా చేస్తుంది. వింటూ, వింటూ ఆత్మలు కూడా బాబా సమానంగా జ్ఞానస్వరూపంగా అయిపోతారు; జ్ఞాన మురళీ వింటూ, వింటూ స్వయం కూడా మురళీధరుని పిల్లలుగా అయిపోతారు. ఆత్మిక కలయిక జరుపుకుంటూ బాబా యొక్క స్నేహంలో లీనమైపోతారు. కలుసుకుంటూ లవలీనంగా, మగ్నస్థితిలోకి వెళ్లిపోతారు. కలయిక జరుపుకుంటూ ఒక బాబా తప్ప మరెవ్వరు లేరు అనే అనుభూతిలో లీనమైపోతారు. కలయిక జరుపుకుంటూ నిర్విఘ్నంగా, సదా బాబా యొక్క సాంగత్యమనే రంగులో ఎరువుగా అయిపోతారు. ఇలా స్నేహంలో ఇమిడిపోయి, లవలీనం అయిపోయినప్పుడు ఏ ఆశ ఉంటుంది? బాబా సమానంగా అవ్వాలనే ఆశ ఉంటుంది. బాబా యొక్క ప్రతి అడుగుపై అడుగు వేసేవారు అంటే సమానంగా అయ్యేవారు. బాబాకి సదా సర్వశక్తివాన్ స్వరూపం ఎలాగైతే ఉంటుందో అలాగే పిల్లలు కూడా సదా మాస్టర్ సర్వశక్తివాన్ స్వరూపంగా అయిపోతున్నారు. బాబా యొక్క స్వరూపం సమా

శక్తిశాలి, సదా లైట్, ఈవిధంగా సమానంగా అయిపోతున్నారు. సమానంగా అవ్వటం అంటే ఏదో విషయాలలో సమానంగా అవ్వాలి ఆ విశేష విషయాలన్నీ తెలుసు కదా! తయారవుతున్నారు మరియు తయారయ్యారు కూడా! బాబా పేరు ఏదైతే ఉందో అదే పిల్లల పేరు. మీ అందరి పేరు కూడా విశ్వకళ్యాణకారి కదా! బాబా యొక్క రూపమే పిల్లల రూపం. బాబా యొక్క గుణాలే పిల్లల గుణాలు. బాబా యొక్క ప్రతి గుణాన్ని ధారణ చేసేవారే బాబా సమానంగా అవుతారు. బాబా యొక్క కార్యమే పిల్లల కార్యం. ఇలా అన్ని విషయాలలో బాబా సమానంగా అవ్వాలి. అందరి లక్ష్యమైతే ఇదే కదా! సన్నుభంగా ఉండేవారు కాదు, సమానంగా అయ్యేవారు. ఇటువంటి వారినే తండ్రిని అనుసరించేవారు అని అంటారు. కనుక అన్ని విషయాలలో ఎంత వరకు బాబా సమానంగా అయ్యాను? అని మిమ్మల్ని మీరు పరిశీలించుకోండి, సమానంగా అయ్యే వరదానం ఆదిలోనే బాబా పిల్లలకు ఇచ్చారు. ఆది వరదానం ఏమిటంటే సర్వశక్తులతో సంపన్నభవ! లౌకికజీవితంలో అయితే తండ్రి లేదా గురువు వరదానం ఇస్తారు, ధనవాన్భవ! పుత్రవాన్భవ! దీర్ఘాయుష్మాన్భవ! మరియు సుఖీభవ! అనే వరదానాలను ఇస్తారు. అయితే బాప్దాదా ఏ వరదానం ఇచ్చారు? సదా జ్ఞానధనం, శక్తుల ధనంతో సంపన్న భవ! ఇవే బ్రాహ్మణజీవితం యొక్క ఖజానాలు.

ఎప్పుడైతే బ్రాహ్మణజన్మ తీసుకున్నారో అప్పటినుండి సంగమయుగం యొక్క స్థాపనాకార్యంలో అంతిమం వరకు జీవించండి అంటే దీర్ఘాయుష్మాన్భవ! మధ్యలో బ్రాహ్మణజీవితం నుండి తొలగిపోయి పాత సంస్కారాలు లేదా పాతప్రపంచంలోకి వెళ్లిపోతే కనుక జన్మ తీసుకున్నారు కానీ తక్కువ ఆయుష్షు కలిగినవారు అని అంటారు. ఎందుకంటే బ్రాహ్మణజీవితంతో చనిపోయారు. కొంతమంది కోమాలోకి కూడా వెళ్లిపోతారు, కోమాలో ఉన్నవారు జీవించి ఉన్నా కానీ చనిపోయినట్టే ఉంటారు. అప్పుడప్పుడు లేస్తారు కానీ వారు జీవించి ఉన్నా చనిపోయినవారితోనే సమానం. కనుక దీర్ఘాయుష్మాన్ భవ అంటే సదా ఆది నుండి అంతిమం వరకు బ్రాహ్మణ జీవితం లేదా శ్రేష్ట దివ్య జీవితం యొక్క సర్వప్రాప్తులతో జీవించటం. దీర్ఘ ఆయుష్షుతో పాటు నిరోగిభవ! అనే వరదానం కూడా అవసరం. అయుష్షు ఎక్కువ ఉంది కానీ మాటిమాటికీ మాయా రోగం బలహీనం చేస్తుంటే అలా జీవించటం కూడా జీవితం కాదు. కనుక దీర్ఘ ఆయుష్షుతో పాటు సదా ఆరోగ్యంగా ఉండాలి అంటే నిర్విఘ్నంగా ఉండాలి. మాటిమాటికీ అలజడి లేదా మానసిక బలహీనత అనే మంచానికి అతుక్కుపోకూడదు. రోగం వచ్చిన వారు మంచానికి అతుక్కుపోతారు కదా! చిన్న, చిన్న అలజడులనైతే నడుస్తూ, తిరుగుతూ కూడా సమాప్తి చేసుకుంటున్నారు కానీ ఏదైనా పెద్ద సమస్య వస్తే అలజడిలోకి వచ్చేసి, బలహీనంగా అయిపోతే మానసిక స్థితి ఏవిధంగా ఉంటుంది? శరీరం మంచానికి అతుక్కుపోతే లేవాలని లేదా నడవాలని, తినాలని, త్రాగాలని అనిపించదు. అదేవిధంగా ఇక్కడ కూడా యోగం కూర్చోవాలని మనస్సుకి అనిపించదు. జ్ఞానం విన్నా కానీ మనస్సుతో వినరు, సేవ కూడా మనస్సుతో చేయరు. చూపించడానికి లేదా భయంతో, లోక మర్యాదగా చేస్తారు. దీనిని సదా ఆరోగ్యవంతమైన జీవితం అని అనరు. కనుక దీర్ఘాయుష్మాన్భవ! నిరోగి భవ! అని దీనినే అంటారు.

పుత్రవాన్భవ! లేదా సంతాన ప్రాప్తిరస్తు! అంటే మీకు పిల్లలు ఉన్నారా? ఇద్దరు, నలుగురు పిల్లలు కాదు. సంతానభవ అనే వరదానం ఉంది కదా! ఇద్దరు, ముగ్గురు పిల్లల గురించి కాదు ఈ వరదానం. బాబా సమానంగా మాస్టర్ రచయిత డి.వి.వి. లో స్థిరమైతే అదంతా మీ రచనగా

అనుభవం అవుతుంది. బేహద్ మాస్టర్ రచయితగా అవ్వటం అంటే బేహద్ వుత్రవాన్భవం సంతానభవం! గా అయినట్లు. హద్దులో ఇద్దరు, నలుగురు జిజ్ఞాసువులను తయారుచేసి, వీరు నావారు అని అనుకోవటం కాదు. మాస్టర్ రచయిత స్థితి బేహద్ స్థితి. ఏ ఆత్మనైనా లేదా ప్రకృతి తత్వాన్ని కూడా మీ రచనగా భావించి విశ్వకళ్యాణకారి స్థితితో ప్రతి ఒక్కరి వట్ల కళ్యాణకారి శుభభావన, శుభకామన ఉంటుంది. రచయితకు రచన వట్ల ఇవే శుభభావనలు ఉంటాయి. బేహద్ మాస్టర్ రచయిత అయిపోతే అప్పుడిక ఏ హద్దు యొక్క ఆకర్షణ ఆకర్షితం చేయలేదు. సదా స్వయం ఎక్కడ నిల్చున్నట్లు చూస్తారు? వృక్షానికి రచయిత బీజం, వృక్షం ఎప్పుడైతే అంతిమస్థితికి వస్తుందో అప్పుడు ఆ బీజం పైకి వచ్చేస్తుంది కదా! అలాగే బేహద్ మాస్టర్ రచయితలు సదా స్వయాన్ని కల్పవృక్షంపై నిల్చున్నట్లు అనుభవం చేసుకుంటారు. బాబాతో పాటు వృక్షంపై మాస్టర్ బీజరూపులుగా అయ్యి శక్తుల యొక్క గుణాల యొక్క శుభభావన, శుభకామన యొక్క, స్నేహం యొక్క, సహయోగం యొక్క కిరణాలను వెదజల్లుతారు. సూర్యుడు బాగా పైన ఉంటాడు కనుక స్వతహాగానే విశ్వమంతా కిరణాలు వ్యాపిస్తాయి కదా! అలాగే మాస్టర్ రచయిత, మాస్టర్ బీజరూపులుగా అయ్యి వృక్షమంతటికీ కిరణాలు లేదా నీటిని ఇవ్వగలుగుతున్నారా! అయితే మీకు ఎంతమంది సంతానం? విశ్వం అంతా మీ రచన అయిపోయింది కదా! ఈవిధంగా మాస్టర్ విశ్వరచయిత భవం! దీనినే వుత్రవాన్భవం! అని అంటారు. ఎన్ని వరదానాలు లభించాయి! బాబా సమానంగా అవ్వటం అంటే ఇదే. జన్మతోనే ఈ వరదానాలన్నీ ప్రతి ఒక బ్రాహ్మణాత్మకు బాబా ఇచ్చేశారు. వరదానాలు లభించాయి కదా! లేదా ఇప్పుడు లభించాలా?

ఎప్పుడైనా ఎవరికైనా ఏదైనా వరదానం ఇస్తే ఆ వరదానంతో పాటు దానిని కార్యంలో ఉపయోగించే విధి కూడా చెప్తారు. ఒకవేళ ఆ విధి తెలియకపోతే వరదానం యొక్క లాభాన్ని పొందలేరు. వరదానం అయితే అందరికీ లభించింది కానీ ప్రతి ఒక్కరు విధి ద్వారా వరదానాల వృద్ధిని పొందగలరు. వృద్ధిని పొందే అతి సహజ మరియు శ్రేష్ట విధి ఏమిటంటే - ఎటువంటి సమయమో అవిధంగా వరదానాలు సృష్టిలోకి రావాలి. సృష్టిలోకి రావటం ద్వారా సమర్థంగా అయిపోతారు మరియు సిద్ధిస్వరూపంగా అయిపోతారు. ఎంతగా సమయానుసారం కార్యంలో ఉపయోగిస్తారో, అంతగా వరదానాలు వృద్ధి అవుతూ ఉంటాయి అంటే సదా వరదానం యొక్క ఫలాన్ని అనుభవం చేసుకుంటూ ఉంటారు. ఇంత శ్రేష్ట శక్తిశాలి వరదానాలు లభించాయి, వీటిని కార్యంలో ఉపయోగించి కేవలం స్వయం ప్రాప్తిని పొందటమే కాదు, ఇరరాత్మలకు కూడా వరదాత బాబా నుండి వరదానాలను పొందే యోగ్యంగా తయారుచేయగలరు. సంగమయుగం యొక్క ఈ వరదానాలు 21 జన్మలు రకరకాల రూపాలతో మీ వెంట ఉంటాయి. ఈ సంగమయుగం యొక్క రూపం వేరు మరియు 21 జన్మలు ఈ వరదానాలే జీవితాంతం వస్తూ ఉంటాయి. కానీ వరదాత మరియు వరదానాలను పొందే సమయం ఇప్పుడే కనుక వరదానాలన్నింటినీ కార్యంలో ఉపయోగించి సహజంగా ముందుకు వెళ్తున్నానా? అని పరిశీలించుకోండి.

ఈ వరదానాల విశేషత ఏమిటంటే, వరదాని ఆత్మకు ఎప్పుడు శ్రమ చేయవలసిన అవసరం ఉండదు. భక్తి ఆత్మలు కూడా శ్రమ చేసి అలసిపోతే బాబా నుండి వరదానమే అడుగుతారు. మీ దగ్గరకు కూడా ప్రజలు ఎవరైనా వస్తే యోగం చేసే శ్రమ చేయలేకపోతే వారు ఏమంటారు? మాకు వరదానం ఇవ్వండి, తలపై చేయి పెట్టండి బాబూ అని అంటారు. బ్రాహ్మణాత్మలైన మీ

తలపై వరదాత బాబా యొక్క చేయి సదా ఉంటుంది. క్రేష్ట మతమే చేయి. స్థూలమైన చేయి అయితే 24 గంటలు పెట్టలేరు కదా, బాబా యొక్క క్రేష్టమతం అనే వరదాన హస్తం అయితే సదా పిల్లలపై ఉంటుంది. అమృతవేళ నుండి రాత్రి నిద్రించే వరకు ప్రతి శ్వాసకు, ప్రతి సంకల్పానికి, ప్రతి కర్మకు క్రేష్టమతం అనే చేయి ఉంది. ఈ వరదానాన్ని విధిపూర్వకంగా ఉపయోగించుకుంటుంటే క్రమ చేయవలసిన పని ఉండదు.

ఇచ్చా మాత్రం అవిద్యా అని దేవతల గురించి మహిమ చేస్తారు కదా! ఫరిస్తా జీవితం యొక్క విశేషత ఇదే. దైవీ జీవితంలో అయితే కోరిక అనే మాటే ఉండదు. బ్రాహ్మణ జీవితం నుండి ఫరిస్తా జీవితం తయారవుతుంది అంటే కర్మాతీతస్థితిని పొందుతారు. ఏవిధమైన శుద్ధకర్మ లేదా వ్యర్థకర్మ లేదా వికర్మ లేదా వెనుకటి కర్మ ఇలా ఏ బంధనలో అయినా బందీ అయ్యి కర్మ చేయటాన్ని కర్మాతీతస్థితి అని అనరు. 1. కర్మసంబంధం, 2. కర్మ బంధన. కర్మ సంబంధం ఉంటుంది కానీ బంధన ఉండదు అటువంటి వారినే ఫరిస్తా అని అంటారు. హద్దు యొక్క కోరికలతో అవిద్యా అనే మహిమ ఉంది కదా, అలాగే ఫరిస్తా జీవితం లేదా బ్రాహ్మణ జీవితం అంటే కష్టం అనే మాటతో అవిద్య, బరువుతో అవిద్యగా ఉంటారు అంటే అవి ఏమిటో మీకు తెలియనే తెలియవు. వరదాని ఆత్మ అంటే కష్టజీవితం అంటే ఏమిటో తెలియనివారిగా అనుభవం చేసుకోవటం. అటువంటి వారినే వరదాని ఆత్మ అని అంటారు. బాబా సమానంగా అవ్వటం అంటే వరదాత ద్వారా లభించిన వరదానాలతో సదా పాలింపబడటం, సదా నిశ్చింతగా, విజయం నిశ్చితంగా అనుభవం చేసుకోవటం.

కొంతమంది పిల్లలైతే చాలా బాగా పురుషార్థం చేస్తున్నారు. కానీ పురుషార్థం భారంగా అనిపిస్తే అది యదార్థపురుషార్థం కాదు. ధ్యానం పెట్టుకోవటం అనేది బ్రాహ్మణజీవితం యొక్క విధి. కానీ ధ్యానం అనేది ఆందోళనగా మారిపోతుంది. స్వతహా ధ్యానం ఉండటంలేదు. దీనిని కూడా యదార్థ ధ్యానం అని అనరు. జీవితంలో స్థూలమైన జ్ఞానం ఉంటుంది కదా అంటే ఈ విషయం మంచిది, ఇది చేయాలి, ఇది చేయకూడదు అనే జ్ఞానం ఉంటుంది కదా, ఆ జ్ఞానం ఆధారంగా జ్ఞానస్వరూపులుగా ఉంటారు వారి గుర్తు ఏమిటంటే - ఇది తినాలి, ఇది తినకూడదు, ఇది చేయాలి, ఇది చేయకూడదు అని వారికి స్వతహాగానే ధ్యానం ఉంటుంది. అంతేకానీ ప్రతి అడుగులో ఇది చేయనా, వద్దా, ఇది తిననా, వద్దా, ఇలా నడవనా, వద్దా ? అనే ఆందోళన ఉండదు. జ్ఞానశక్తితో స్వతహాగానే ధ్యానం ఉంటుంది. అదేవిధంగా యదార్థ పురుషార్థి యొక్క ప్రతి అడుగు, ప్రతి కర్మలో స్వతహాగానే ధ్యానం ఉంటుంది ఎందుకంటే జ్ఞానం యొక్క ప్రకాశం మరియు శక్తి స్వతహాగానే యదార్థ రూపంలో మరియు యదార్థ వద్దతిలో నడిపిస్తుంది. కనుక పురుషార్థం చేయండి, ధ్యానం (అటెంక్షన్) తప్పకుండా పెట్టుకోండి కానీ ఆందోళనగా (టెంక్షన్) కాదు. చాలా పని చేయాలనుకుంటున్నారు లేదా నెంబర్ వన్ అవ్వాలనుకుంటున్నారు కానీ ఆందోళన అనేది ఎంత చేయాలనుకుంటున్నారో అంత చేయనివ్వటంలేదు, ఎలా అవ్వాలనుకుంటున్నారో అలా అవ్వనివ్వటంలేదు, అంటే ఆందోళన మరింత ఆందోళనను ఉత్పన్నం చేస్తుంది ఎందుకంటే అనుకున్నది చేయలేకపోతే ఆందోళన మరింత పెరుగుతుంది.

పురుషార్థం అయితే అందరు చేస్తున్నారు కానీ కొంతమంది పురుషార్థాన్ని బాగా భారంగా చేసేనుకుంటున్నారు మరి కొందరు బాగా నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు. ఏమి బరగాలో అది బరగాపోతుంది,

పాదాలే, ఎవరు చూస్తున్నారు, ఎవరు వింటున్నారు... ఇలా నిర్లక్ష్యంగా అప్పటం మంచిది కాదు మరియు ఆందోళన పడటం కూడా మంచిది కాదు. అందువలన సమానత ద్వారా బాబా యొక్క అశీర్వాదాలను, వరదానాలను అనుభవం చేసుకోండి. బాబా చేయి నాపై ఉంది అనే అనుభవాన్ని సదా స్మృతిలో ఉంచుకోండి. తలపై వరదాన హస్తం ఉన్నట్లు ఉన్న చిత్రాన్ని భక్తాత్మలు ఎదురుగా పెట్టుకుంటారు కదా! అలాగే మీరు కూడా నడుస్తూ, తిరుగుతూ బుద్ధిలో ఈ అనుభవం యొక్క చిత్రాన్ని స్మృతిలో ఉంచుకోండి. అర్థమైందా? చాలా పురుషార్థం చేసారు, ఇప్పుడు వరదానాలతో పాలింపబడుతూ ఎగురుతూ ఉండండి. బాబాని జ్ఞానదాతగా, విధాతగా అయితే అనుభవం చేసుకున్నారు ఇప్పుడు వరదాతగా అనుభవం చేసుకోండి.

సదా ప్రతి అడుగులో బాబాని అనుసరించేవారికి, సదా స్వయాన్ని వరదాత యొక్క వరదాని శ్రేష్టాత్మగా అనుభవం చేసుకునేవారికి, సదా ప్రతి అడుగు సహజంగా దాటేవారికి, సదా వరదానాలన్నింటినీ సమయానికి కార్యంలో ఉపయోగించేవారికి, ఇలా బాబా సమానంగా అయ్యే శ్రేష్టాత్మలకు వరదాత రూపంలో బాప్ దాదా యొక్క ప్రియస్మృతులు మరియు నమస్తే.

డబల్ డివైజీ భాగ్యవిల్లల యొక్క విశేషతలు.....28-2-88

స్వచ్ఛమైన హృదయం కలిగిన డబల్ డివైజీ పిల్లలకు దివ్యగుణాల ధారణ యొక్క విధి చెప్తూ బాప్ దాదా అన్నారు :-

ఈరోజు భాగ్యవిధాత బాప్ దాదా తన శ్రేష్ట భాగ్యవంతులైన పిల్లలను చూసి సంతోషిస్తున్నారు. ప్రతి బిడ్డ యొక్క భాగ్యం శ్రేష్టమైనదే కానీ నెంబర్ వారీ. ఈరోజు బాప్ దాదా పిల్లలందరి మనస్సు యొక్క ఉత్సాహ, ఉల్లాసాలతో కూడిన ధృఢసంకల్పాన్ని వింటున్నారు. సంకల్పం ద్వారా అందరు ఏదైతే ఆత్మిక సంభాషణ చేసారో అది మీరు సంకల్పం చేయగానే బాప్ దాదా దగ్గరికి చేరిపోయింది. సంకల్పశక్తి వాచాశక్తి కంటే అతి సూక్ష్మం అయిన కారణంగా చాలా తీవ్రవేగంతో పనిచేస్తుంది మరియు చేరుతుంది కూడా! ఆత్మికసంభాషణ యొక్క భాష అంటే సంకల్ప భాష. వైజ్ఞానికులు ధ్వనిని గ్రహిస్తున్నారు కానీ సంకల్పాన్ని గ్రహించేటందుకు సూక్ష్మ సాధనం కావాలి. బాప్ దాదా ప్రతి బిడ్డ యొక్క సంకల్పభాషను సదా వింటూ ఉంటారు అంటే సంకల్పాన్ని గ్రహిస్తారు. దీని కొరకు బుద్ధి అతి సూక్ష్మంగా, స్వచ్ఛంగా మరియు స్పష్టంగా తప్పక ఉండాలి. అప్పుడే బాబాతో చేసిన ఆత్మికసంభాషణకు జవాబుని అర్థం చేసుకోగలరు.

బాప్ దాదా దగ్గరికి అందరి సంతృప్తత యొక్క, సదా సంతోషంగా ఉండాలని, నిర్విఘ్నంగా ఉండాలని మరియు సదా బాబా సమానంగా అవ్వాలనే శ్రేష్టసంకల్పం చేరుకుంది మరియు ధృఢసంకల్పం ద్వారా సదా సఫలత పొందాలని పిల్లలకు బాప్ దాదా శుభాకాంక్షలు ఇస్తున్నారు. ఎందుకంటే ఎక్కడ ధృఢత ఉంటుందో అక్కడ సఫలత ఉండనే ఉంటుంది ఇదే శ్రేష్టభాగ్యవంతులుగా అయిన దానికి గుర్తు. సదా ధృఢత, శ్రేష్టత ఉండాలి, సంకల్పంలో కూడా బలహీనత ఉండకూడదు దీనినే శ్రేష్టత అని అంటారు. పిల్లల విశాలహృదయం చూసి పిల్లలకు సదా విశాలహృదయం,